

Václav Hrabák

Očkování a homeopatie

Co může způsobovat nežádoucí účinky vakcín

Mnohé procesy, které vyvolávají závažná poškození po očkování, nám zatím nejsou přesně známy. Lékaři obvykle popírají velký rozsah poškození očkováním, přestože jej pozorují a neumí vysvětlit (*idiopatické příčiny*). Z empirického pozorování víme, že po očkování dochází k mnoha závažným problémům, které jsou velmi různorodé a nemají společného jmenovatele. Nejdůležitější jsou však problémy neurologické a imunologické.

Z odborných odhadů vyplývá, že vážnými zdravotními problémy jsou postižena řádově již procenta dětí (1-20 %). Je však logické, že ještě větší procento dětí je postiženo subklinicky (nepozorovaně).

Vakcíny obsahují například soli hliníku, rtuti (u nás se rtuť používala dříve, v současnosti aplikované vakcíny ji ve větším množství neobsahují), formaldehyd, koňská a telecí séra, výkaly, moč, hnis z ran nakažených zvířat, retro-virus (SV-40), fenol, lactalbumin hydrolyzát, sodné a jiné fosfáty, antibiotika (např. neomycin tm), ptačí embrya, cizí zvířecí tkáně obsahující genetický materiál (DNA/RNA) z růstových médií. V loňském roce byla publikována studie Nové výzkumy kontroly kvality očkovacích látek: mikro a nanokontaminace od Antonietta M. Gatti a Stefano Montanari (slovensky – www.slobodaVockovani.sk/news/studia-nove-vyskumy-kontroly-kvality-ockovacich-latok-mikro-a-nano-kontaminacia/). Autoři testovali mnoho vakcín včetně těch, které se u nás běžně očkují, a zaměřili se na hledání anorganických látek. Ve vakcínách našli mnoho látek, které nebyly ani ve složení vakcín, ani bychom je tam neočekávali.

Výčet nalezených anorganických látek: Ag, Al, Al(OH)₃, AlPO₄.2H₂, AlBi, AlCaSi, AlCr, AlCu, AlCuBi, AlCuFe, AlFe, AlSi, AlSiCa, AlSiFe, AlSiMgTiMnCrFe, AlSiTi, AlSiTiFe, AlSiTiWCr, AlTi, AlZnCu, AlZnFeCr, Au, AuCuZn, Ba, BaS, Bi, BiAlCl, BiBaS, Br, BrKP, Ca, CaAlSi, CaAlSiFeV, CaMgSi, CaP, CaSi, CaSiAl, CaSiAlFe, CaSiAlTiFe, CaSZn, CaZn, CeFeTiNi, Cr, CrFe, CrSiCu, CrSiFeCr, CuSnPb, CuSnPbZn, CuZn, Fe, FeAl, FeAlSi, FeCr, FeCrNi, FeCrNiCu, FeCrNiZrAlSi, FeCu, FeNi, FeS, FeSi, FeSiAl, FeSiAlCr, FeSiTi, FeTiMn, FeZn, MgSi, NaPZn, Pb, PbBi, PbClSiTi, PbFe, PbSi, Pt, PtAgBiFeCr, Sb, SBa, SBaZn, Sca, Sca, Si, SiAl, SiAlFe, SiAlFeCr, SiAlFeSnCuCrZn, SiAlFeTi, SiAlK, SiAlSBaFe, SiAlTi, SiAlTiFe, SiAuAgCu, SiCa, SiCaAl, SiFeCrNi, SiMg, SiMgAlFe, SiMgFe, SiSBa, SiTiAl, SiZn, SPZn, SrAl, SZnBaAl, Ti, TiAlSi, TiW, W, WCa, WFeCu, WNiFe, Zn, ZnAl, ZnP, Zr, ZrAl, ZrAlHf, ZrSi.

Podle některých toxikologů obsahují očkovací látky pouze velmi malé množství toxických látek, srovnatelné s jejich příjmem z potravin a běžného prostředí. Oblíbeným a velmi hloupým argumentem propagátorů očkování je tvrzení, že olíznutím víčka od jogurtu se do těla dítěte dostane srovnatelné množství hliníku jako z vakcíny. Hliník však ve vakcínách není přítomen jako samostatný kov, nýbrž ve formě solí. Ještě důležitější však je, že toxické látky obcházejí přirozené bariéry (sliznice, různé buněčné membrány) a jsou vpraveny přímo do krevního oběhu. U malých dětí navíc v době nevyzrálého imunitního systému. Kromě toho dochází ke koktejlovému efektu (poškození neodpovídá pouze součtu poškození po jednotlivých toxických složkách, ale nežádoucí účinky se mohou násobit – synergický efekt).

Dalším velkým problémem je nedostatečné testování vakcín. Pravidelně se provádí preklinické testování vakcín na zdravých osobách, jelikož testování na lidech s různými deficity by bylo samozřejmě z lékařského i humánního hlediska neetické. Takto však nelze zjistit možné účinky vakcín na děti a dospělé s různými deficity, poruchami a onemocněními. Toto můžeme sledovat pouze statisticky v praxi, kde je situace oproti neočkovaným osobám alarmující. Testování „co snesou“ na nemocných v rámci již rozběhlých očkovacích programů je tedy z pohledu lékařské etiky zcela v pořádku.

Očkování a homeopatie

Homeopatie patří mezi neúčinnější léčebné metody, které dokáží následky po očkování jak léčit, tak jim efektivně předcházet. Další důležité účinné metody zahrnují tradiční čínskou medicínu a mnohé detoxikační kúry. Homeopatie má však velkou výhodu, že může léčit poškození po očkování cíleně.

V dalším textu se zaměříme na to, jak vybrat homeopatický lék pro preventivní užití i následný detox. Když nahlédneme do repertoria na rubriku **Generalities – vaccination; ailments after** (viz obr. 1 – repertorium Synthesis), nalezneme v ní 58 léků. Ze zkušenosti víme, že přestože je tato rubrika velká, není zdaleka kompletní. Například chybí *Tarentula hispanica*, což je častý lék potřebný při léčbě následků po očkování s neurologickými symptomy.

VACCINATION; AILMENTS AFTER: (58) *Abrot.* *Acon.* *Ant-t.* *Apis* *arn.* *Ars.* *bapt.* *Bar-c.* *Bell.* *bufo* *calc.* *calc-sil.* *carc.* *cean.* *crot-c.* *crot-h.* *cupr.* *diph.* *echi.* *ferr-sil.* *graph.* *hep.* *kali-chl.* *Kali-m.* *kali-sil.* *lac-v.* **LYSS.** *mag-p.* *mag-sil.* **MALAND.** *mang-sil.* *Merc.* *merc-cy.* **MEZ.** *nat-sil.* *Ped.* *phos.* *Psor.* *pyrog.* *rhus-t.* *sabin.* **SARS.** *sep.* **SIL.** *sil-met.* *skook.* *stram.* **SULPH.** **THUJ.** *tub.* *v-a-b.* **VAC.** *Vario.* **ZINC.** *Zinc-i.* *Zinc-m.* *Zinc-n.* *Zinc-p.*

VACCINATION; AILMENTS AFTER: (23) *Acon.*_{c1,c2}, *Apis*_{k1}, *Ars.*_k *Bell.*_{c1}, *crot-h.*_{c1,c2,kr1} *echi.*_{c2,k}, *graph.*_{c1,c2,hr1} *hep.*_k *kali-chl.*_k *Kali-m.*_{c1,c2,kr1}, *lac-v.*_{c1} **MALAND.**_{c2,k}, *Merc.*_{c1}, **MEZ.**_{c1}, *phos.*_{c1} *sabin.*_{kr1} **SIL.**_{k1}, *skook.*_{c1} **SULPH.**_{k1}, **THUJ.**_{k1}, *tub.*_{kr1,hr} **VAC.**_{c1}, *Vario.*_{c1}, **HISTORY; PERSONAL ADDITIONS TO HIS REPERTORY** James KENT (k) (U) - **allergies; for:**

Document
Kent's personal additions to his Repertory
James KENT (k)
(U)

Ve 4. stupni jsou v této rubrice zastoupeny léky *Silicea terra*, *Sulphur* a *Thuja occidentalis*. Právě *Thuja* je jedním z nejčastěji doporučovaných léků. Vhodnost léku *Thuja* zdůrazňuje řada klasických děl homeopatických autorit, zejména z doby rozkvětu homeopatie na přelomu 19. a 20. století. Tento lék se nacházel již v původním Kentově repertoriu (obr. 2). Je však nutné si uvědomit, že klasičtí autoři včetně Kenta, kteří *Thuju* doporučují, působili ve druhé polovině 19. a na začátku 20. století. V té době vakcinace znamenala doslovnou „vakcinaci“, tedy očkování kravskými neštovicemi (název vakcinace vychází z latinského slova *vacca* = kráva), což mělo zvyšovat odolnost imunitního systému vůči nákaze neštovicemi pravými.

Anglický vesnický lékař Edward Jenner si všiml, že dojičky krav, které prodělaly kravské neštovice způsobované příbuzným virem, nedostávaly pravé neštovice. V roce 1796 odebral Jenner materiál z boláku dojičky nemocné kravskými neštovicemi a inokuloval ho do řezu na paži osmiletého Jamese Phippse. Chlapec pak onemocněl kravskými neštovicemi. Za 48 dní chlapce infikoval pravými neštovicemi a chlapec neonemocněl. (Bohužel se už z oficiálních zdrojů nedozvíte, že jeho metoda přinesla i první oběti a to v jeho vlastní rodině. Očkoval svého tehdy asi ročního syna a z chlapce vyrostl idiot. Očkoval i svou těhotnou manželku, která posléze porodila mrtvé dítě. Více se dočtete v www.slobodavockovani.sk/news/ockovani-poruchy-vyvoje-a-imunity-u-deti-2-cast/)

Vakcinace se prováděla během celého 19. a počátkem 20. století. S jiným očkováním se začalo experimentovat až na přelomu 19. a 20. století. Homeopatické autority té doby tedy mají na mysli právě vakcinaci kravskými neštovicemi. Lze říci, že na současné poměry šlo o brutální praktiku, která byla vynucována například pod hrozbou trestů vězení. Samozřejmě strach z epidemií pravých neštovic byl velký, jelikož se jednalo o velmi mortalitní onemocnění a lidé se snažili o jakoukoliv prevenci. Vakcinace byla však také vysoce mortalitní a řada tehdejších lékařů se shodovala v tom, že stála více lidských životů, než kdyby nebyla prováděna. Do otevřených ran se také očkoval přímo nijak nesterilizovaný hnis z jiné osoby. Vakcinací se tedy přenášely i nemoci jinak přenositelné pouze krví nebo pohlavním stykem, jako například syfilis.

Thuja skutečně odpovídala symptomům, které vyvolávala nákaza kravskými neštovicemi a úspěšně toto onemocnění po vakcinaci dokázala léčit. Původní vakcinace však nemá se současným očkováním mnoho společného. Následky současného očkování ani neodpovídají obecně obrazu homeopatického léku Thuja. Samozřejmě se setkáme s případy, kdy je tento lék potřebný k léčbě poškození po očkování. Děti, které jako celostní lék potřebují Thuju, jsou k problémům po očkování náchylné, ale to můžeme říci o mnohých dalších konstitucích, například Silicea terra nebo Carcinosinum. Homeopatikum Thuja je tedy vhodným lékem pro léčbu kravských neštovic, nikoliv všeobecným lékem a prevencí pro léčbu následků po očkování současnými vakcínami. Na tom se shodne drtivá většina homeopatů, kteří léčí celostně a zabývají se léčbou následků očkování.

Řada homeopatů, kteří čerpají informace z klasických publikací bez znalostí širšího kontextu, však informace o Thuje, jako léku na očkování, šíří. A protože se to „objevilo i na internetu“, tak to musí být „pravda“, a nyní je internet této „pravdy“ plný. Informace se šíří způsobem: „Ahoj, připojuji se - my vyhledali homeopata, doporučil nám Thuja occidentalis 15CH 4x denně po dobu 3 týdnů. Začali jsme brát v úterý a dnes jsme byli na očkování. Napíšu za těch cca 8-12 dnů, jestli byla nějaká reakce Doufám že nebude. (zdroj: Emimino.cz)“

Na internetu se dočteme i oficiální text lektorského týmu Homeopatické lékařské asociace (HLA): „HEXAVAKCÍNA – Základní předpis: Thuya 15 C + Phosphorus 9 C – oba léky 1x denně 5 granulí. Začít den před očkováním, podávat celkem 2 týdny.“ HLA je organizace, která propaguje takzvanou „lékařskou boironskou“ homeopatii. Na rozdíl od hlubinného, celostního přístupu k homeopatické léčbě prosazují její zastánci povrchní symptomatickou homeopatickou léčbu, která může být v některých případech vhodná, avšak u závažnějších a chronických problémů funguje často kontraproduktivně. A pokud chceme eliminovat skutečná rizika po očkování a léčit jeho následky, pak je nám tato povrchní homeopatie k ničemu. Dokonce může být samotným rizikem.

Jednorázové podání Thuji by nemělo způsobovat větší problémy, někomu by náhodně mohlo i pomoci. Co se však stane, pokud podáváme Thuju 15c po dobu 14 dnů? U odolnějších dětí se nestane nic. U citlivých dětí můžeme vyvolat proving, což samo o sobě není škodlivé, ale souběhem provingu v době očkování můžeme následky očkování zkomplikovat, protože tento proving vyvolá nerovnováhu v imunitním systému. U dětí, které náhodou potřebují Thuju jako svůj celostní lék, může posílit konstituci a zlepšit odezvu na očkování. Pokud však takové dítě Thujou „předávkujeme“ (což je u podávání po dobu 14 dnů možné), můžeme zdravotní stav výrazně zhoršit, což je v době očkování velmi nevhodné.

Pokud totiž podáváme správný celostní-konstituční lék opakovaně, můžeme tím pacientovi i ublížit. Nastane-li po léku homeopatické zhoršení a my dávku opakujeme bez ohledu na toto zhoršení, bude se tím násobit. Samuel Hahnemann o tom píše v Organonu například v § 275 a 276. Zjednodušeně říká, že pokud podáváme správný lék, ale dáváme ho moc, můžeme pacienta poškodit. Pokud předávkujeme správným (homeopatickým) lékem, poškodíme víc než stejnými dávkami špatného léku (více než alopatic). Při užívání Thuje podle doporučení HLA pak můžeme vyvolat i závažné symptomy a přitom by samo očkování bez jakýchkoliv zásahů mohlo proběhnout zcela v pořádku.

Thuja je navíc centrální lék sykotického miasmatu. Pokud osobě, která má výrazné sykotické miasma, podáme Thuju, můžeme očekávat výrazné zhoršení symptomů. To opět není vhodné v souběhu s očkováním. Paušálním podáváním Thuji tak můžeme náhodně malému procentu dětí pomoci, velkému množství dětí nepomůžeme a značnému množství dětí můžeme dokonce ublížit!

Dalším nebezpečím však je, že rodiče žijí v přesvědčení, že ochraňují své dítě před následky očkování pomocí homeopatie (která je jinak skutečně důležitým nástrojem pro ochranu před následky očkování), přestože ve skutečnosti chráněny nejsou.

Jak postupovat, když chceme dítě skutečně preventivně ochránit před následky očkování pomocí homeopatie?

Pokud se po očkování objeví nějaké poškození a známe jeho symptomy, můžeme léčit různými homeopatickými přístupy. Homeopatii ale můžeme použít i preventivně. Jaké jsou možnosti?

1. Celostní-konstituční homeopatická léčba

Výhoda celostní léčby je, že zvýšíme celkově odolnost organismu, vyladíme imunitní systém tak, aby reagoval optimálně jak na antigeny, tak na toxické složky vakcíny. Nevýhodou je celková vyšší náročnost. Nutný je individualizovaný přístup a nelze zaručit, že se ve vhodném časovém horizontu najde vhodný lék. V případě, že vhodný lék najdeme, trvá také nějakou dobu, než se imunitní systém celkově optimalizuje. Často také dítě nemusí vykazovat nějaké výrazné symptomy a hledání celostního-konstitučního léku je obtížné. Avšak i takové dítě bychom chtěli před následky očkování ochránit.

2. Tautopatie (izopatie) pomocí potencované vakcíny

Pro prevenci a léčbu potencovanými vakcínami se často používají oba termíny, tautopatie a izopatie. Pokud bychom chtěli být terminologicky přesní, musíme si tyto pojmy vysvětlit. Izopatie (z řeckého ἴσος; isos – stejný) je součástí homeopatie, při které léčíme potencovaným produktem, výtokem nebo mikroby pocházejícími z nemoci. Izopatie k léčbě používá nosody (z řeckého slova νόσος; nosos = nemoc). Tautopatie (z řeckého slova ταυτόν; tauton = stejný, totožný) léčí pomocí potencované toxické materie, která způsobila zdravotní potíže. Pro léčbu a prevenci homeopatickými potencemi vakcín je tedy vhodnější termín tautopatie, budeme ho tedy užívat v dalším textu. Hlavní je použití potencovaných vakcín jako takové.

Při získávání léků je důležité odlišit izopatický lék (nosoda) od tautopatického léku (potencovaná vakcína). Nosody použijeme, pokud chceme preventivně člověka ochránit před rizikem nějaké infekce. Tautopatické léky použijeme, chceme-li ochránit před nežádoucími účinky vakcín. Pokud bychom například chtěli objednat léky na helios.co.uk, **Tetanus nosode** použijeme jako profylaxi před onemocněním tetanem, **Tetanus Vacc.** použijeme před nebo po očkování na tetanus. **Morbillinum** je nosoda, kterou můžeme použít k prevenci onemocnění spalničkami, **MMR Vacc.** můžeme použít k prevenci poškození po kombinovaných vakcínách MMR, které obsahují očkovací látku proti spalničkám.

Prevence před onemocněním infekčními chorobami pomocí homeopatických nosod je velmi důležitým nástrojem preventabilní medicíny. Existuje i mnoho studií na velkých, statisticky významných vzorcích obyvatel. Uvedu jen jeden příklad za všechny. V roce 1974, během vypuknutí meningokokové epidemie v Brazílii, bylo 18 640 dětí chráněno homeopatickým způsobem před meningokokovou infekcí a 6 340 nebylo. Výsledky byly velmi přesvědčivé:

- 18 650 chráněných homeopaticky - 4 případy meningokokové infekce;
- 6 340 nechráněných - 32 případů meningokokové infekce.

V některých případech je dokonce i prokázáno zvýšení hladiny protilátek po užití nosody. Konvenční medicína však bohužel prokazatelné účinky homeopatie ignoruje a epidemiologové jsou odkázáni výhradně na používání potenciálně rizikových produktů farmaceutického průmyslu.

Používání tautopatie v homeopatii

Potencovaná konvenční léčiva nebo jiné toxické látky, které způsobují poškození zdraví, se v homeopatii používají s úspěchem již velmi dlouho. John Henry Clarke (1853–1931) uvádí: „Často je velmi důležité zastavit účinky alopatických látek hned na počátku léčby. Lékař, který nemůže vyrušit negativní následky dříve použitých alopatických látek, je jako řidič auta, který nemůže brzdit.“

Dr. Ramanlal Patel v roce 1960 napsal: „Některé symptomy pacientů jsou ve skutečnosti nežádoucí účinky alopatických léků. Pokud homeopat předepíše lék podle pacientových symptomů bez ohledu na symptomy způsobené alopatickými léky, homeopatická léčba selže.“ Tautopatické léky používal buď samostatně, nebo interkurentně s konstituční léčbou v potencích do 30c. Patel objevil tuto metodu poté, co rozpoznal příznaky Chloromycetin u pacienta, který byl tímto lékem předávkovaný. Na základě příznaků předepsal Bryonia alba 30c, ale bez účinku. Potom zkoušel Nux vomica 30c, protože je to nejvíce citovaný lék pro detoxikaci po lécích, ale také bez výsledku. Chloromycetin 30c byl podáván každých šest hodin a v příštích pěti dnech symptomy ustoupily.

Donald McDonald Foubister (1902–1988) píše: „Čtyřicetiletý muž, který deset let trpěl velmi vážnými útoky astmatu, reagoval do určité míry na konstituční léčbu. Narodil se pod chloroformovou anestézií a jeho matka byla velmi citlivá na anestezii. Nat-s a Lach, oba léky na játra, mu částečně pomohly. Dostal Chloroformum 30c a později 200c a po dobu 3 let již astmatem netrpí.“ Stejně jako Patel i Foubister uvedl, že konstituční lék by nikdy nepůsobil, přestože byl dobře znám, dokud nebyla odstraněna překážka léčby způsobená vlivem dřívější drogy.

Uvedení autoři hovoří o užívání tautopatických léků k odstranění následků po užívání chemických látek. Homeopatika však můžeme použít s úspěchem i preventivně. Sám Hahnemann (1755-1843) tuto metodu objevil v roce 1799, tedy přibližně ve stejné době, kdy Jenner experimentoval s kravskými neštovicemi, během rozsáhlé epidemie spály v Sasku. Lék, který odpovídal genu epidemiku spály (Belladonna), byl profylakticky podává osobám vystaveným onemocnění a také pacientům v časných stádiích onemocnění, tj. před kritickým bodem, než bylo případně nutné podat jiné léky podle aktuálních symptomů. Výsledky byly poměrně dramatické.

Osoby, které byly takto léčeny, vůbec ne onemocněly, nebo onemocněly s mnohem mírnějšími příznaky než osoby, kterým profylaktický lék podán nebyl. S profylaktickým podáváním potencovaných vakcín má mnoho homeopatů dobré zkušenosti, i když lze samozřejmě stěží odhadnout, co by se u konkrétního pacienta stalo, kdybychom profylakticky lék nepodali. Avšak z principů působení homeopatik i z klinických i statistických průzkumů vyplývá, že profylaktické užívání potencovaných vakcín má výrazně pozitivní efekt.

Získat potencované vakcíny můžeme dvěma způsoby. Jednak je lze objednat z některé homeopatické lékárny. Výhoda u této možnosti je, že můžeme získat i vysoké potence (1M, 10M), které lze obtížně vyrobit v domácích podmínkách. Nevýhodou však je, že i když objednáme potenci nějaké konkrétní vakcíny, složení nemusí být identické s tou, která se běžně v dané oblasti používá. Část vakcíny bude shodná, ale další části se budou lišit. V již zmíněné studii *Nové výzkumy kontroly kvality očkovacích látek: mikro a nanokontaminace* byly zkoumány dvě stejné vakcíny (Infanrix Hexa): jedna byla vyrobena v Itálii, druhá ve Francii. Složení anorganických částic bylo odlišné (viz obr. 3). Řada homeopatů, kteří pracují s osobami poškozenými po očkování, se shoduje v tom, že k výrobě tautopatického léku je potřeba použít vakcínu, která se pro očkování skutečně použila.

Obr. 3 – Složení různých šarží stejných očkovacích látek:

9	Infanrix Hexa	GlaxoSmithKline Biologicals (IT)	vakcína proti záškrtu, tetanu, černému kašlu, detskéj obrně, žltáčke typu B a hemofilom typu b	A21CC512A [2017]
10	Infanrix Hexa	GlaxoSmithKline Biologicals s.a. (FR)	vakcína proti záškrtu, tetanu, černému kašlu, detskéj obrně, žltáčke typu B a hemofilom typu b	A21CC421A [2017]

Infanrix Hexa	Al(OH) ₃ , AlPO ₄ .2H ₂ O	SBa, FeCu, SiAl, FeSi, CaMgSi, AlCaSi, Ti, Au, Sca, SiAlFeSnCuCrZn, CaAlSi
Infanrix Hexa	Al(OH) ₃ , AlPO ₄ .2H ₂ O	W, FeCrNi, Ti

Je tedy nejlepší používat potencovanou vakcínu z konkrétní šarže, i když samozřejmě pokud ji nemáme, použijeme potencovanou vakcínu alespoň z konkrétní vakcíny. Tedy je například důležité odlišit, zda-li byla k očkování hexavakcínou použita *Infanrix Hexa* nebo *Hexacima*. Při použití vhodného dávkování nepotřebujeme potenci vyšší než 30c. Obvykle vystačíme s dynamizací podle Korzakova. Je tedy vhodné, aby homeopaté potencované vakcíny z jednotlivých vakcín sdíleli mezi sebou. S namnožením homeopatik by si měl každý praktikující homeopat poradit.

Základní schéma prevence následků po očkování

Čtrnáct dní před očkováním začneme podávat jednou denně (optimálně večer) jednu dávku potencované vakcíny 30c po dobu pěti dní. Při jakékoliv reakci podávání ukončíme a reakci necháme odeznít. Při výrazné nebo podezřelé reakci očkování odložíme. Preventivní podávání potencovaných vakcín nám totiž může také ukázat, jak bude dítě očkování snášet, jedná se o jakýsi test snášenlivost vakcíny. Pokud byly příznaky mírné nebo žádné, další dávku 30c podáme co nejdříve po očkování, tedy například ihned po návratu domů z ordinace pediatra. Zopakujeme potom ještě následující den. Pokud se objeví nějaká výraznější reakce po očkování, je potom nutné

pokračovat individuálně podle zásad homeopatické léčby.

Před očkováním by mělo dítě být naprosto zdravé, případně užívat i doplňky stravy a vitamíny k posílení imunity. Vhodné je také s očkováním začít až v době, kdy už lze objektivně sledovat psychomotorický vývoj. První očkování by se tak mělo odsunout alespoň na tři čtvrtě roku věku dítěte, optimálně po dosažení prvního roku. Vždy je vhodné, aby na průběh profylaxe a očkování dohlížel homeopat, jenž by měl dítě před očkováním i vidět, a mohl tak případně odhadnout, jak velké riziko by mohlo očkování u konkrétního jedince mít. Pediatri jsou v tomto ohledu nedostatečně školení a nemají s tím zkušenosti. U dětí od pohledu křehkých (např. odpovídající konstituci *Silicea terra* nebo *Carcinosinum*), nedonošených, počatých *in vitro* atd. představuje očkování větší riziko a mělo by se odsunout do pozdějšího věku.

Léčba následků po očkování

Na úvod je potřeba zmínit, že většinu vážnějších problémů po očkování nelze vyřešit pouhým používáním potencovaných vakcín. Často můžeme vysledovat, že dítě nebylo zcela v pořádku ještě před očkováním. Očkování „pouze“ výrazně zhoršilo určitou predispozici. Takto často argumentují i konvenční lékaři. Tvrdí, že: „*Očkování problém nevyvolalo, pouze ho spustilo*“. Avšak je velký rozdíl, pokud má dítě určitou predispozici ke vzniku epilepsie, ale epilepsie se u něj nikdy neprojeví, a pokud se ještě celostně-konstitučně léčí, může být naprosto zdravé, nebo se vlivem očkování epilepsie projeví v celé šíři, a pokud dítě zůstane v lékařské „péči“, užívá celoživotně antiepileptika.

K poškozením po očkování je tedy vždy důležité přistupovat homeopaticky. To znamená postupovat podle konkrétního případu. Pokud je obraz potíží jasný a odpovídá obrazu nějakého homeopatického léku, pak je vhodné začít tím konkrétním celostním-konstitučním lékem. Během léčby je však dobré tak jako tak provést homeopatický detox vakcín, protože nám může něco odblokovat, což nám umožní posunout se v léčbě dál než pouze s klasickými homeopatickými léky.

Pokud je obraz nejasný a přitom etiologie po očkování je zřejmá, nebo pacient na námi vybraný lék nedostatečně reaguje, pak je vhodné použít detox pomocí potencovaných vakcín. Detox potencovanými vakcínami je však vhodné udělat i u osob, u nichž se po očkování neobjevily nějaké závažné problémy. Jak bylo uvedeno v úvodu, více než zřetelných poškození po očkování je poškození skrytých.

Detox pomocí potencovaných vakcín (tautopatie)

V současné době se k detoxu po vakcínách a k léčbě následků po očkování používá více metod. Například dr. Tinus Smiths a Ton Jansen (metody CEASE a HDT) používají protokoly, při nichž se aplikuje schéma používání potencovaných vakcín o potencích 30c, 200c, 1M a 10M.

Místo používání vysokých potencí však můžeme použít vodní-lihové. V mnohých případech je toto používání efektivnější než používání vysokých potencí. Při každé dávce se potence mírně změní, léčebný efekt přetrvává a není nutné potence skokově zvyšovat. Při běžném detoxu, kdy se nevyskytuje výrazné poškození, vystačíme pouze s potenci 30c v suché podobě (kuličky).

Metodu používání potencí 30c aplikoval a přednášel o ní například dr. Chaim Rozenthal z Izraele (ředitel Israeli School of Homeopathy a šéf očkovací kliniky v Izraeli), který přednášel v Praze od roku 2005. Výhodou u používání potencí 30c je možnost použití potence autentických vakcín.

Základní schéma použití potencovaných vakcín při detoxu nebo léčbě následků: podání série pěti dávek – jednou denně (optimálně večer) jednu dávku potencované vakcíny 30c po dobu pěti dní. Při jakékoliv reakci podávání ukončíme a reakci necháme odeznít. Reakci zhodnotíme a podle

ní zvolíme další postup. Pokud reakce nebyla výrazná a nejedná se o vážné poškození po očkování, již v dalším očkování nepokračujeme.

Při výrazném poškození po očkování připravíme vodní-lihovou potenci (kuličku rozředíme v lahvičce s 2/3 20% lihu) a dál pokračujeme s dávkováním jako při běžné homeopatické léčbě. Tedy každou další dávku opakujeme teprve tehdy, až odezní homeopatické zhoršení a postupně se i pozastaví následné zlepšení. Před každou dávkou je důležité lahvičkou zatřepat (např. 5x bouchnout – tak jako u užívání LM potenci). Obvykle je však potřeba i celostní-konstituční homeopatická léčba, jak bylo zmíněno výše. Pokud je tedy jasný obraz, začneme „klasickým“ homeopatickým lékem. Pokud je obraz nejasný a současně je výrazná etiologie po očkování, začneme homeopatickým detoxem. V prvním případě homeopatický detox aplikujeme až během celostní homeopatické léčby.

Je důležité si uvědomit, že potencované vakcíny jsou homeopatické léky a jako takové mohou způsobit zhoršení zdravotního stavu! Léčbu vážnějších problémů po očkování by měl sledovat homeopat a dávkování vždy přizpůsobit podle reakce!

Mohou vakcíny obsahovat homeopatické potence a vyvolávat tak nežádoucí provinky?

Některé reakce po očkování jsou velmi rychlé, některé pomalé, plíživé, jiné se mohou projevit až po mnoha letech, a proto snadno unikají klinickému výzkumu. Někdy je dítě ihned po očkování jako vyměněné, k čemuž pediatrii obvykle nepřihlížejí. Mnohé reakce není možné jednoduše vysvětlit pouze z toxikologického hlediska, třeba při velmi malých koncentracích podezřelých látek a složek vakcín. Přesto z pozorování a své praxe víme, že i k takovým reakcím dochází.

Z toxikologického hlediska jsou nebezpečné látky ve vakcínách obvykle v relativně nízkých koncentracích. To se netýká rtuti (v dřívějších dobách či v zahraničí) a hliníku (v současnosti u nás), jejichž koncentrace ve vakcínách byly/jsou nezanedbatelné

Na druhou stranu víme, co se děje po homeopatickém detoxu. U mentálních symptomů někdy (překvapivě?) dochází k velmi rychlé pozitivní reakci – během několika minut. Při toxických otravách bychom však pravděpodobně pozorovali pomalejší průběh zlepšení a očekávali bychom také dočasné homeopatické zhoršení.

Z výše uvedených pozorování můžeme jako homeopaté vyvodit domněnku, že některá poškození po očkování nemusí mít příčinu přímo na úrovni toxické (fyzické), ale chovají se, jako by ji měla na úrovni energetické (jemněhmotné, vitální). To znamená, že vakcíny by mimo svých antigenních, adjuvantních i ostatních toxických složek mohly obsahovat také negativní „energo-informační obsah“, a být tedy i homeopaticky účinnými přípravky. V homeopatickém jazyce – mohly by obsahovat potence nějakých materiálů.

Jak by se tam homeopatické potence mohly dostat?

Výše již bylo zmíněno, co všechno vakcíny mohou obsahovat, byť jen ve stopovém množství. Jednotlivé složky vakcín se však při výrobním procesu ředí, mísí, protřepávají. Nezáměrně by se tak některé látky mohly při výrobě potencovat a potom způsobovat i „homeopatické“ nežádoucí efekty. Nemusíme v tom hledat žádný skrytý záměr. Spíše by se mohlo jednat o neznalost a nedostatečnou obezřetnost. Zejména z toho důvodu, že přes prokázanou účinnost homeopatie většina lékařů a vědců existenci energo-informační medicíny záměrně přehlíží.

U zdravého člověka může „homeopatická“ potence vyvolat proving (zkoušku homeopatického léku), který po nějaké době odezní bez následků. U výrazně citlivé osoby, nebo u osoby, u níž je homeopatický lék velmi blízký její vlastní patologii, může vyvolat i výrazné a dlouhodobé zhoršení zdravotního stavu. Jak již bylo zmíněno výše, pokud dochází k opakovaným dávkám „správného“

homeopatického léku (§ 275 a 276 Organonu), mohou nastat závažná poškození.

Ze zkušenosti víme, že například amalgám v zubních výplních může u citlivé osoby vyvolat i vážné patologické projevy homeopatického léku Mercurius solubilis, přestože by se nemělo uvolňovat toxické množství a po odstranění amalgámu tyto problémy postupně odezní.

Ve vakcínách se objevují kromě solí hliníku například i malá množství mědi a zinku. Když se podíváme na symptomy homeopatických léků těchto kovů, připomíná nám to některé neurologické problémy, které se právě po očkování mohou rozvinout:

Alumina: zmatení, pomalost, odpojení, omezená schopnost vyjadřování, nerozhodnost, nepochopení, omezená představitivost, pocit vnitřního spěchu, neschopnost dělat dvě věci najednou, ZMATENÍ IDENTITY. „Kdo jsem?“ Když mluví, myslí si, že mluví někdo jiný. Všechno se zdá být neskutečné. Strach z nožů, krve, epilepsie, Zlí duchové. NEUROLOGICKÉ PORUCHY: Parálýza, M.S. (R. S.) , A. L. S.

Cuprum metallicum: křečovitá mysl, neschopnost vyjádřit pocity, uzavřenost, jen zřídka, ale násilné vyjádření hněvu, kompulzivní, neklidný, impulsivní, nervy vytočené až po nejvyšší napětí, pomalé chápání, epileptické křeče, šubání, chorea.

Zincum metallicum: nadměrná stimulace nervového systému vedoucí k jeho vyčerpání, křeče, záškuby, tiky, chorea, neklid, hyperaktivita, přecitlivělost, upovídání, zmatení, pomalost v myšlení, opakování otázek před odpovědí. ADHD, Parkinson

Pokud vezmeme v úvahu pouze obrazy zmíněných homeopatických léků, získáme velmi široké spektrum neurologických problémů od zpomalení mentálního vývoje přes problémy autistického spektra po ADHD; takové problémy často pozorujeme právě jako následky očkování.

Jak dlouho mohou být symptomy homeopatických potencií aktivní? Důležitá je citlivost konkrétní osoby na daný lék a také opakování tohoto léku. U citlivých jedinců může i jedna dávka vyvolat negativní symptomy v řádu týdnů či měsíců. Opakování aplikace vakcíny může samozřejmě efekt ještě znásobit a prodloužit. Ze zkušenosti víme, že po opakování dávky může být reakce výrazně horší než po dávce předchozí. Vakcína je také aplikována do měkkých tkání, to znamená, že se může vytvořit deponium, z něhož se „homeopatikum“ uvolňuje postupně. Jak dlouho může takové „depo“ působit?

Z empirických zkušeností vyplývá, že tento mechanismus reálně odpovídá některým průběhům poškození po očkování. Zatím nám však téma „nežádoucí homeopatické účinky vakcín“ přináší více otázek než odpovědí. Víme, že citlivé osoby nebo osoby s patologií blízkou homeopatické potenci můžeme v takových případech trvale poškodit. Pokud se něco takového děje během rozvoje imunitního a nervového systému, můžeme tento vývoj narušit, a to i zásadním způsobem. Pokud aplikujeme dávku „homeopatika“ do měkkých tkání, mohlo by snad tak docházet k postupnému uvolňování „homeopatika“ do krevního oběhu a tímto mechanismem de facto k opakovaným dávkám stejné potence, což by mohlo homeopatické účinky vakcíny ještě dále násobit?

Pokud se toto zásobní ložisko (depo) „homeopatika“ zanítí, co se s ním děje v terénu takového zánětu? Mohou zánětlivé reakce přispět k rychlejší nebo naopak k pomalejší likvidaci homeopatického „depa“? Pokud bychom v případě očkování lokální zánět po vpichu lokálně „léčili“, může to vyvolat závažnější homeopatické poškození? Nebo je to naopak dobře?

Vyrušit poškození tohoto druhu lze:

- a) neopakováním očkování, které vyvolává poškození;
- b) aplikací homeopatika vyrobeného z vakcíny - jiná potence;
- c) posilováním konstituce (= snižování přecitlivělosti);

d) antidotováním jiným způsobem (jakým?).

Při detoxu pomocí homeopatických potencií vakcín je z tohoto pohledu o to důležitější používat homeopatika z vakcín, které se v dané zemi skutečně používají.

„Homeopatická“ vakcína může zvýraznit vlastní patologii, proto je někdy obraz poškození výrazně koherentní a odpovídá nějakému konkrétnímu homeopatickému léku. Pak je vhodnější podat tento lék než potencovanou vakcínu. Pokud podáme správný lék, je to nejvhodnější antidotum. Někdy by mohlo podávání tautopatických léků (potencovaných vakcín) vyvolávat podobně výrazné problémy jako očkování, pokud bychom lék podávali déle, než je nutné pro vyloučení poškození přímo z očkování.

Výše zmíněná teorie je zatím pouze hypotézou, které však mnohá pozorování odpovídají. Nelze zatím dojít k definitivním závěrům, avšak homeopati i další terapeuti, kteří se očkováním zabývají, by tuto teorii měli brát v úvahu a sledovat ve své praxi. Pokud při vlastní praxi zjistíme, že k takovýmto způsobům poškození skutečně dochází, pak z toho můžeme vyvodit účinnější léčebné postupy i prevenci.

Závěr

Následky po očkování je možné přirovnat k epidemii, kterou lze velmi obtížně zastavit. Četnost i závažnost problémů po očkování se zvyšuje, přesto je oficiální konvenční medicína ignoruje a očkovací programy se dále rozšiřují. Úřady zvyšují represe a nutí očkovat v ranějším věku, než je s ohledem na zdravotní stav vhodné. Očkovací programy ve stávající podobě mohou negativně ovlivnit celou populaci. Proto je velmi důležité, aby se homeopaté tímto rizikem zabývali, sdíleli své zkušenosti a zasadili se o to, aby se očkovací programy co nejméně negativně podepisovaly na lidech, a svými zkušenostmi napomáhali k tomu, aby i úřady uznaly, že necitlivý způsob, jakým se u nás očkuje, není pro zdraví celé naší populace prospěšný.

Homeopatie může být odpovědí jak v prevenci infekčních onemocnění, tak v prevenci následné péče poškození po očkování. Homeopatie nám také může přinést lepší pochopení toho, co se ve skutečnosti po očkování děje, a to lépe než konvenční medicína. Proto je důležité, aby se homeopatie v naší společnosti dále rozšiřovala a tématu očkování se velmi důkladně věnovala.

www.homeoinstitut.com

www.homeounivers.cz

vaclav.hrabak@volny.cz

poockování

www.poockovani.cz